

אשדות

עלון אשדות יעקב איחוד

מלאך מסולם יעקב
יורם טהרלב

בבוקר אל דשא ביתי הרטוב
אל דשא ביתי הרטוב
ירד משמיים
בלובן כנפיים
מלאך מסולם יעקב.

מאין תבואה ואנה תצעד?
מארץ הנגב אל ארץ גלעד.
את מי שם תראה, מלאכנו הטוב?
את אוהל עשיו ואת בית יעקב.

בטרם אפתח את דלתי לקראתו
אפתח את דלתי לקראתו
פרש הכנפיים
ועף לשמיים
מלאך מסולם יעקב.

חכה נא עוד רגע, חכה ואני
הנה זה ארד במשעול אל גני,
ופרח אקטוף מפרחי היסמין
הבא אותו שי לאחי בנימין.

לחן: נורית הירש

צילום: דובי שושני

פתיח

המוסד החינוכי לשעבר "בקעת כנרות" (בית זרע ושער הגולן) אמנם התפרק לכאורה, אך הלכה למעשה הוא שריר וקיים, ובפני שותפיו ההיסטוריים עומדת דילמה לא פשוטה. המוסד ששטחו 43 דונם הושכר במשך 16 שנים לטובת פעילויות חינוכיות שונות ואף משונות.

בתום התקופה החלו לוטשים עיניהם למקום גורמי חינוך הקשורים בממסד הדתי-ימני שמצאו בית ספר מוזנח ובלוי, ומבקשים לרכוש אותו, וזאת בתמיכת רשות מקרקעי ישראל, תוך שמבקשים להקים בו ישיבה ואף בית מדרש לבנות. מצד אחד- הזדמנות עסקית שתסייע לקיבוצים השותפים להחזיר את החוב שנצבר (בסך לזלזלה מחמישה מיליון ₪). מאידך, חשש מפני השתלטות של גורמים דתיים 'עוינים'.

בעטיו של הויכוח המר, יש מי שהציע לקיבוצים בית זרע ושער הגולן לפנות את המקום מכל מבני בית הספר שלו, לפרק את השער והגדרות ולהפוך אותו לאדמה חקלאית של בית-זרע, "לבלי תהיה לנו כאן השתלטות דתית במרכז עמק הירדן כפי שהם עושים בהרבה ערים בארץ". "ארגון כזה, אם יורשה להתבסס באתר בקעת כנרות", אומר חבר אחר, "עלול להוות סכנה לקיבוצי העמק".

גורמים מקרב הממסד בשער הגולן סבורים ש-"רוח הגולן" אותו גוף המבקש לרכוש את המקום, הוא מוסד מאוד מקושר ובעל השפעה רבה בדרגים הגבוהים "ולכן יש חשיבות רבה, ללמוד לשתף פעולה עם האחר, ולא להיות גזענים.

את המציאות הזו של גוף חינוכי חסר שיניים, אני מכיר היטב מהמוסד בו אני למדתי לפני עשרות שנים (תבור) שנתקע אף הוא עם נכס יקר, ומנסה מזה שנים למצוא פתרונות מאולצים ובהצלחה מאד חלקית.

בינתיים החורף מגיח לפרקי זמן קצרים, מגובה בתחזיות שמתממשות באופן חלקי מאד, ואלא אם חלקו השני של ינואר יפתיע לטובה, הרי צפויה לנו שנה ממוצעת מינוס.

קריאה מהנה וביקורתית!

אבנרן

במיגזר העיסקי

סיכום שנת 2021 כלכלה ועסקים.

שנת 2021 היתה שנה כלכלית טובה לעסקים של קיבוץ אשדות יעקב איחוד, מסתמן כי כל הענפים, ללא יוצא מהכלל, הצליחו לסיים שנה מאתגרת זו ברווח, מי יותר מהתוכניות, ומי פחות.

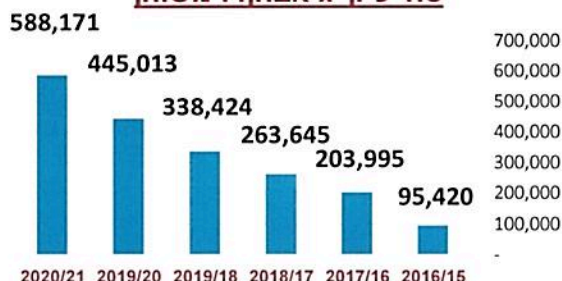
בסך הכל המצרפי של אשדות בעמק, צמחנו בכ 30% ברווחיות, המשכנו להשקיע בפיתוח וצמיחה, וקיימת אווירת יצירה והתחדשות בקרב העובדים והמנהלים.

גד"ש – גם שנת 2021 היתה שנה שבה האבטיח החזיק את הענף מבחינת הרווחיות, הצלחנו יפה עם פעילות עבודות החוץ. מצד שני, היו לנו בעיות בשעועית ובשום. נכנסנו לגידולי ירקות לשוק הטרי חדשים, דלעת ערמונים, תירס לבן וברוקולי. סך הכל הסתיימה עונה ממוצעת מבחינת התוצאות הכלכליות שלה. התוכנית לשנה הבאה נושאת בתוכה "אופטימיות של חקלאים", ומצפה להכפלת הרווחיות, כששוב מצופה מהאבטיח שימושך את העגלה...

מטעים – במטעים החיים מורכבים, תרתי משמע.... אנו מגדלים 5 מינים של פירות, אבוקדו, בננה, מנגו, תמרים והשנה נטענו 35 דונם של ליצי. כל מין והבעיות שלו.

אבוקדו – בשנת 2021 השקענו ונטענו כ 100 דונם נוספים בעלות כללית של 1.5 מ' נה. אנו כעת עם כ 600 דונם קרקעות עליהם אנו מגדלים את הפרי הקסום הזה, מתוכם 500 בניבה. בשנת 2022 אנו מתכננים נטיעה נוספת של 100 דונם אבוקדו. אנו חווים גידול מתמשך בסך היבולים שלנו (גרף מצורף), אך בעת האחרונה מרגישים ירידה משמעותית ברמת המחירים בשוק המקומי ברמה של 70% ביחס לשנה קודמת, וביצוא ירידה של 30% במחיר למגדל. אנו מקווים שמחירי הייצוא יתאוששו ושובו לרמות שהכרנו. אנחנו מסיימים את 2021 ברווח קטן, ומצפים לשיפור ב 2022.

סה"כ ק"ג אבוקדו משווק

בננה – ענף הבנות בישראל יצא לפני 5 שנים מהאיזורים הגיאוגרפיים המסורתיים וניטעו מטעים באזור עוטף עזה, השפלה, ועמק המעינות. גידול מסיבי זה בשטחי הבננה הדאיג אותנו, והחל מקיץ 2021 הענף סובל מעודף היצע, והמחירים בהתאם. את 2021 נסיים בהפסד קטן ומצפים לחזור לרווחיות בשנה הבאה.

מנגו – נהננו משנת יבולים נהדרת, שחיפתה על מחירים מאד נמוכים במרבית הזנים ובמרבית עונת השיווק. סיימנו עונה ברווח יפה מאד, ומצפים לבאות.

תמרים – נשארנו עם 30 דונם מהזן בהרי, ההכנסה יחסית קבועה ובשלב זה למרות ההפסד הקטן, אנו מתחזקים את הגידול.

ליצי – נטענו השנה 35 דונם ליצי, שלב קליטת השתילים עבר בקשיים. מצפים לבלבוב משמעותי עם בוא אביב.

פטם – שנה טובה עברה על ענף הפטם, הרווחנו יפה, ואנו נכנסים לשנה נוספת עם ציפיות דומות. שאול ממשיך בענף, נקווה עד שנצטרך לפנות את הלולים לטובת שכונה חדשה.

הודים – על אף הקשיים הרבים אותם חווה הענף בשלוש השנים האחרונות, סיימנו עונה טובה ורווחית. החל מחודש זה, פעילות ההודים נמכרה לתאגיד חדש שהקמנו בשותפות עם צמח תערוכות ועוף טוב, "הוד אשדות". אנחנו מצפים שהרווחים שלנו מהפעילות המשותפת יגדלו ביחס למה שידענו בשנים האחרונות. אני מבקש לנצל את דפי העלון, בכדי להודות לרפי בנאים, שרון לוי וחברי צוות ההודים כולם, על שנים

במגזר העסקי - המשך

זה אנו ממשיכים בימים אלו ומשדרגים את 12 חדרי הפאטיו, את המועדון ואת חדר האוכל ונביא את המתחם לרמת תיירות גבוהה, שתניב לנו הכנסות יפות.

אנרגיה מתחדשת (סולארי) – ענף חדש, שהוקם ונוסד רק ב 2021, הופך את השמש לכסף נוזל... יש צורך בניהול פרטים מדויק, ובחתימה להרחבה בהתאם לתקנות הלאומיות המשתנות.

אני מאחל לכולנו שנת גשמי ברכה, יבולים גבוהים, תוצרת משובחת, שרות מעולה ושהשמש תמשיך לזרוח. שנה אזרחית טובה לכולנו,

**ישי שפירא –
מנהל עסקים**

ושוב ירדה עלינו שיירת חסידות,
בדרך מן השלג אל השמש –
ובחולצת שבת הלבינו השדות,
לקראת הסתיו רצי חמה נושמת.

הנה יורד הסתיו עם השקיעה העצובה,
על דרך העפר ועל עקבות האהבה,
על מרחבי השלף ולובן הכותנה,
על פני האנשים צרובי הקיץ.

על משעולי העדר צונח האבק,
עלי האזדרכת בסחרחורת.
ראשי החצבים שוב עולים מן המחנק
שבין ראש השנה לבין החורף.

נשוב ונעבור בין חמה לבין ענן,
על דרך העפר המתחדשת,
על פני שדות הכותנה העומדים בעירומם,
בין ברק הממטרות לבין הגשם.

הנה יורד הסתיו עם השקיעה העצובה...

יורם טהרלב

של נשיאה בעול, על רווחים יפים שזרמו דרך קבע לקיבוץ, ועל שאפשרתם לנו לנהל במשך שנתיים משא ומתן שקט שהביא את התוצאות המקוות. מאחל לכם שתמצאו במבנה התאגידי החדש את מקומכם, ושתמשיכו את עשייתכם הברוכה בשנים הבאות, תודה רבה!!!

תובלה – עברנו שנה עסקית טובה, חרף שתי תאונות דרכים לא סימפטיות שעברנו השנה, שאילצו אותנו להחליף 2 גוררים. סיימנו ברווחיות נאה את 2021 ומקווים לשמור עליה בשנה הבאה.

רפת נטופה – הרפת בה אנו שותפים הולכת מחיל לחיל, תוצאות מעולות שרק הולכות ומשתפרות. בחודשים הקרובים יכנס מכון החליבה החדש, בו השקענו כ 12 מליון ₪, לפעולה אנו בטוחים שהפעלתו תסייע לנו להמשיך ולהשתפר עוד בתוצאות.

רכב אשדות – עוד שנה רווחית ברכב אשדות הסתיימה. השנה תרשם כשנה האחרונה שבה אמנון גורן מנהל את המוסך אמנון, תודה רבה על 30 שנות ניהול ייזום והקמה של מוסך צ'מפיון. המוסך ידע להביא לאורך השנים רווחים נאים, ממנה נהנה לאורך השנים הקיבוץ. עשית זאת במקצועיות, ברוחב לב ובמסירות אין קץ. אני מבקש לאחל לך שתמצא את מה שהנך פונה אליו כדבר האמיתי עבורך. בהצלחה רבה!!! את אמנון יחליף בניהול המוסך אלעד אלבז שמגיע אלינו לאחר שהיה מנהל המוסך של טויוטה בעפולה. אנו נלווה ונתמוך באלעד להצלחות וצמיחה.

נהרא – שנת שיא בנהרא ובתיירות בכלל!!! נהננו מדפוסית התנהגות של הציבור הישראלי בעקבות הקורונה, שיינו את אופן הפעולה, עבדנו עם חדר אוכל סגור, והתוצאות מצויינות. בתחילת 2021 השקענו למעלה מ 1 מליון ₪ וביצענו שידרוג יסודי ל 20 חדרים, הפכנו אותם לחדרי בוטיק. זה נתן דחיפה עצומה לאתר ולהתעניינות האורחים. לאור

ארכיון אשדות יעקב איחוד

עושים סדר בקבוצת "אחדות" - 2

הפילוג בקבוצת "אחדות"

בעלון הקודם העליתי את הצורך לציין בחג המאה לאשדות יעקב את שמות החברים המייסדים של הקיבוץ ולא רק את שמות הקבוצות. גם ציינתי את 22 שמות חברי קבוצת "אחדות" שיש עליהם הסכמה בין האיחוד והמאוחד.

כעת, הדבר הראשון שיש לעשותו הוא להבחין בין קבוצת "אחדות" לקבוצה שהפכה לגרעין של מייסדי אשדות יעקב. כדי להגיע לדיוק מירבי, אנחנו צריכים להביא בחשבון ארבעה שלבים בחייה של קבוצת "אחדות":

1. קבוצת "אחדות" בגבעתיים (שהקימה את שכונת בורוכוב)
2. קבוצת "אחדות" בירושלים (שהקימה את בית הכרם)
3. קבוצת "אחדות" שהיתה הקבוצה הראשונה שהגיעה לגשר
4. קבוצת "אחדות" שעברה מגשר לאשדות יעקב

נהוג אצלנו להתייחס לקבוצת "אחדות" כקבוצה אחת שעשתה פחות או יותר באופן אורגני את המעבר בין ארבעת השלבים שהוזכרו לעיל. אבל הדבר איננו כך. ב"ספר העליה השלישית" כרך ב' עמ' 559-563 כתב בן-ציון קולמן, בין היתר, את הדברים

הבאים על "חבורת אחדות" בעודם בונים את שכונת בורוכוב בגבעתיים:

"אכזבה מיוחדת הביא לנו התשלום הראשון... רוב החברים קבלו איפוא, תשלום קטן מכפי שהם קיוו והיו גם כאלה שנצטבר אצלם "דפיציט" – כלומר, היו חייבים בעד האוכל במטבח יותר משהשתכרו. היו שהבינו את הסיבות שגרמו לכך והשלימו עם זה, בתקווה שלהבא יוטב המצב. אבל היו שרטנו. ביחוד לא שבעו רצון אלה שראו בקבוצה רק מקור פרנסה. ואז התחילה העזיבה בקבוצה.

אחרי שלושה חודשים הושלמה העבודה העיקרית. היה הכרח לחפש עבודה נוספת. המשרד לעבודות ציבוריות קיבל עבודה מרוכזת בבפלוריה שבעמק יזרעאל. ראינו בעבודה בעמק סיכוי להגשים את שאיפתנו הסופית אך זו נמסרה לקבוצה אחרת. אנו קבלנו עבודה בירושלים. באותן זמן הוחל בבניית שכונת "בית הכרם" והעבודה ריכזה קבוצות רבות. חילקנו את הקבוצה לשניים: חלק אחד עבר לעבוד לירושלים והשני נשאר במקום (בגבעתיים) לסיים את העבודה. החלק שעבר לירושלים נבחר בקפדנות וקיוו שהוא ישמש גרעין להתיישבות. במקום נשארו אלה שלא באו בחשבון להתיישבות. אחרי כמה שבועות של עבודה בירושלים, החליטו החברים שעברו לשם לדחוק את הקץ ולעבר לחיים שיתופיים ודרשו זאת גם מן החברים שנשארו בשכונת בורוכוב. הללו לא קיבלו את השקפת החברים בירושלים ובפגישת הועד המשותף הוחלט על פילוג. מאז היו שתי קבוצות "אחדות". אחת בתל אביב והשניה בירושלים. הירושלמים עברו אחרי כמה שנות עבודה בירושלים להכשרה

ארכיון - סוף

נר נשמה חודש ינואר

אפשטין	רותי	25.1.1935	כ"א שבט תרצ"ה
גוטמן	מלכה	5.1.1945	כ' טבת תש"ה
מהרש"ק	לאה	8.1.1956	כ"ד טבת תשט"ז
לייבוויץ	ירחמיאל	11.1.1963	ט"ו טבת תשכ"ג
פלדמן	הניה שינדל	27.1.1964	י"ג שבט תשכ"ד
יעקובסון	ברוך	9.1.1965	ה' שבט תשכ"ה
עמלי	מנשה	14.1.1965	י"א טבת תשכ"ה
ברומיל	שרה	14.1.1968	י"ג טבת תשכ"ח
רפופרט	רוזה	28.1.1977	ח' שבט תשל"ז
ארליך	בלה	20.1.1978	י"ב שבט תשל"ח
טפר	אריה	2.1.1979	ג' טבת תשל"ט
שץ	מאשה	17.1.1981	י"ב שבט תשמ"א
אלתר	צילה	17.1.1981	י"ב שבט תשמ"א
הורוביץ	משה	20.1.1981	י"ד שבט תשמ"א
הירשהויט	בלה	6.1.1982	י"א טבת תשמ"ב
שקד	הינדא	29.1.1984	כ"ה שבט תשמ"ד
לוריא	משה	2.1.1986	כ"א טבת תשמ"ו
ורדי	חיים	12.1.1988	כ"ב טבת תשמ"ח
הורוביץ	אסתר	22.1.1991	ז' שבט תשנ"א
גולדברג	צבי	15.1.1993	כ"ב טבת תשנ"ג
עודד	זלדה	23.1.1994	י"א שבט תשנ"ד
צפריר	ברוך	19.1.1999	ב' שבט תשנ"ט
נגלר	סבינה	27.1.2001	ג' שבט תשס"א
פרצ'יק	שרה	15.1.2002	ב' שבט תשס"ב
שיפר	זהבה	24.1.2006	כ"ה טבת תשס"ו
ברקאי	הניה	9.1.2010	כ"ג טבת תש"ע
רפאלוב	רותי	25.1.2010	י' שבט תש"ע
זקצר	אברהם	7.1.2014	ו' שבט תשע"ד
כץ	דב	2.1.2017	ד' טבת, תשע"ז

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר
ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט

בקבוצת טירה ליד חיפה ואחר כך עברו לגשר
ובסוף התיישבו באשדות יעקב. החברים
שנשארו לסיים את העבודה בשכונת בורוכוב
פרקו את המחנה וחזרו לתל אביב.

בכתבה הבאה אעסוק בחברי קבוצת
"אחדות" שהגיעו לגשר.

שבת שלום, ובריאות טובה לכולם,

שאל ינאי

ארכיון אשדות יעקב איחוד

מועצת חינוך דצמ' 21

* ב. - 2021/12/20 התקיימה ישיבה נוספת שלא מן המניין (בזום) בה נכחו: סמדר מטלון) מנהלת משאבי אנוש, ומר שלם, אמנון אביגדור, שני וטורי, לנה מימרן, דנה אדלר ומלאני שטרית. מטרת הפגישה הייתה להתעדכן ולדון שוב בנושא גיוס מנהל/ת חדש לחינוך החברתי. כרגע, אין שינוי בהחלטה. ממשיכים לחפש מנהל/ת ב-80% משרה או יותר. אני רוצה להודות לכלל חברות וחברי מועצת החינוך על ההתגייסות ולקחת האחריות במצב המורכב אליו נקלעה המערכת. ובמיוחד אני רוצה להודות לאמנון על הסבלנות והמסירות ומתן האפשרות להמשיך ולחפש עד מציאת המתאים/ה. אשמח לעזרה מהציבור באיתור מועמד/ת מתאים לניהול החינוך החברתי.

תומר שלם – יו"ר מועצת חינוך

"אם אתה רוצה שילדך יקבל את
החינוך הטוב ביותר האפשרי,
למצעה חשב יותר להביא אותו
למורה מצולה, מאשר לבית ספר
מצולה."

ביל גייטס, יזם טכנולוגי ופילנתרופ

מועצת נוכחים: סנדרה, אמנון, תומר, לנה,
שושי, דנה ושני
חסרים: איתי ניר, משה שפיצר, טלי גורן,
מלאני שטרית
נושאים לדיון:

1. מחליף למנהל החינוך החברתי
באשדות – לפני כחודשיים וחצי יצא
מכרז למנהל אשר יחליף את אמנון.
עד כה יש מועמד אחד שענינו נפגש
צוות האיתור. בשל שיקולים אישיים
אדם זה יכול לעבוד כ-50% משרה.
צוות האיתור התרשם מאוד
מהיכולות המקצועיות, מהניסיון
ומהגישה החינוכית. לצד זאת
המערכת באשדות גדולה מאוד
ומורכבת ומצריכה עבודה מאומצת
ואינטנסיבית. התקיים דיון על צורכי
המערכת ועל האפשרויות השונות
לתת מענה ניהולי ראוי. אפשרות
לשינוי ארגוני בתוך המערכת לצד
אפשרות לגייס 2 אנשי צוות ניהול על
כל המערכת. לאחר דיון מעמיק
הוחלט להרחיב את החיפוש אחר
מנהל למערכת החינוך תוך הבנה של
צורכי המערכת. לקחת זמן נוסף
לאיתור מנהל אשר יכול לתת מענים
למגוון הצרכים בתקווה שאפשר יהיה
לקיים הליך של בחירה מתוך מספר
מועמדים אפשריים.

2. הכניסה של חב"ד לתוך מערכת
החינוך. בעקבות פנייה של הורים
הובהר כי אין כניסה יזומה של חב"ד
לתוך מערכת החינוך באשדות. הנושא
יועבר על ידי מנהלי המערכות כלל
הצוותים.

3. סנדרה עדכנה באירוע עמו מתמודדת
בימים אלו מערכת 'אשדוטף'. הצוות
וההורים המעורבים עודכנו בפרטים
הנדרשים. הנושא הועבר לטיפול
אנשי מקצוע בתחום. מועצת החינוך
מבקשת להיות מעודכנת ולתמוך גם
בהליכים מסוג זה. וכמו כן תיבדק
אפשרות לידע את כלל ההורים
בפרטים הרלוונטיים

טורת רבות

שבוע נעים,
שנה טובה!

חלפו שבועיים מהטור הקודם,
ובטור הפעם, אתייחס למופע הסטנד-אפ
שהיה לנו בסיום השנה.

טעימה קטנה אל מאחורי הקלעים.... :
כרכזת תרבות אני חברה בלא מעט קבוצות
ווצאפ ופורומים של רכזי תרבות אזוריים,
ארציים, צפוניים ועוד....
בקבוצות אלה מתייעצים, מעבירים חוויות,
ממליצים מה כן, ממליצים מה לא....
באחת הקבוצות, נתקלתי בפרסום מפרגן
מאד למופע סטנד-אפ של הקומיקאית טלי
ורד קפלן – קומיקאית מנוסה, מצחיקה,
שנונה, בונה הופעה בהתאמה אישית.
פניתי אליה, היא אמרה לי שאכן זו
המומחית שלה.
"אני עושה תחקיר עליכם, ומתוך התחקיר
מוציאה חומרים להופעה שלי".

אמרתי לעצמי.... : לפני שהיא תעשה תחקיר
עלינו - אני אעשה תחקיר עליה -
שאלתי את רכזות התרבות בעמק, את
הקיבוצים באזור, גם מחוץ לאזור.
בררתי לעומק.
התגובות היו : "מאיה אל תהססי" היא
מ ע ו ל ה ! - קונצנזוס.
קראתי עליה עוד קצת, והתגובות עליה היו
ממש טובות.

סגרתי איתה.
סגרנו ש-חצי מופע יהיה עלינו
חצי מופע יהיה כללי – על החיים.

לבקשתה, לטובת התחלת התחקיר שלה -
חיברתי אליה אנשים מתוך הקהילה שלנו
שעזרו לה להבין קצת מי אנחנו וסיפרו לה
קצת עלינו – סיפורים מהעבר וסיפורים
מהווה.
טלי התאהבה באנשי המחקר.
בנתה עלינו מופע – מופע סטנד-אפ - מצחיק,
שנון, כתוב בצורה מכבדת מאד!
גם אם לא מדויקת מאד....

ומתנצלת בשמה, אם תרגמה את הדברים
בצורה מאד לא מדויקת..... בכל זאת הופעת
סטנד-אפ.

וזו הזדמנות להגיד תודה רבה!! לכל מי
שסייע בתהליך התחקיר (לא אחשוף
אותם....
התהליך היה ארוך. כלל כתיבה, שיחות
טלפון, קצת חידוד, עוד שיחות...גם כתב גם
בעל פה. הרבה עבודה. (אני לא הייתי חלק
מאנשי המחקר – אבל קיבלתי דיווחים מכאן
ומכאן : עשיתם עבודה טובה!
שוב תודה רבה על הזמן, וההשקעה.

לנוחיותכם,
מפרטת את הארועים הקרובים,
בתקווה שהקורונה לא תשבשש..... :

14.1.22 – קבלת שבת יהודית הומניסטית
לט"ו-בשבט – במועדון 'בית קרפ' – כולם
מוזמנים!

15.1.22 – פעילות ט"ו-בשבט משפחתית
במתחם הפיקוס – כולם מוזמנים!

29.1.22 – שוק מכירה- מסירה – בשיתוף עם
אשדות מאוחד - כולם מוזמנים!

11.2.22 – קבלת שבת הומניסטית קהילתית
במועדון 'בית קרפ' – אוציא הזמנה בהקדם.

21.2.22 – הרצאה ושיחה עם טל ברודי –
בשיתוף עם המאוחד – אוציא הזמנה
בהקדם.

שנה טובה,
בריאות ושגרה!
מאיה אלטר

במועצה האזורית - סוף דצמבר 2021

ולתלמידי חינוך מיוחד בתוך בתי הספר ה"רגילים", זאת מתוך הכרה בצורך בשילוב ושתלמידים לא ייסעו רחוק מידי לבתי ספר אחרים, זאת תוך קבלה לעבודה של די הרבה סייעות לתלמידים הזכאים לליווי על פי הרפורמה בחינוך המיוחד שקבעה הממשלה - 30 אחוז משכר בסייעות על חשבון המועצה האזורית ו - 70 אחוז על חשבון משרד החינוך.

ברווה כמות הפניות גדלה מאוד יתכן שבעיקר בגלל הקורונה - במסגרת הרווחה עובדת זהר יחיאלי משלנו שמקבלת הרבה מאוד ברכות על עבודתה.

אגף הפיתוח עובד הרבה מאוד ביחד עם אגף התכנון על מספר הרחבות ביישובים - הרבה ישובים מתרחבים ומתפתחים עוסק בהקמת גני משרדים שאושרו על ידי משרדי ממשלה שונים ועוד. פרויקטים אלו מעסיקים מאוד את אגף ההנדסה שבודק את תוכניות הבתים שאמורים להבנות בהרחבות.

תרבות - עבודה מאוד ענפה ב'בית גבריאל' סרטים הצגות ושאר דברים יפים ומהנים פרטים באתר 'בית גבריאל' או לבקש להיכנס לקבוצת הוואטספ הניקרת "אירועי תרבות בעמק הירדן".

ארנונה - אחד הנושאים שמעניין כמעט את כולם על פי חוק הארנונה מתעדכנת כל שנה על פי גובה המדד - מכונה גם 'הטייס האוטומטי' על פי זה תעלה הארנונה בשנת 2022 ב- 1.92 אחוז. השנה המועצה ביקשה וקיבלה אישור משרד הפנים להעלות את הארנונה ב- 2.1 אחוז נוספים - סה"כ 4 אחוז.

מאחר ומצב הוועדים המקומיים בכי רע מבחינה תקציבים והשרותים הניתנים לתושבים לא מספקים התחייבה הנהלת

לפני מספר ימים חוותי חוויה מרנינה בעת מליאת המועצה לגבי סיכום 2021 והצהרת כוונות לגבי שנת 2022.

לפני שאתחיל קצת לפרט אני מודע לחוסר המידע על הנעשה במועצה האזורית לתושבי העמק בכלל ותושבי אשדות אחד שאני מייצגם במליאת המועצה האזורית - פניתי מספר פעמים להנהלת המועצה ופעם או פעמיים להנהלת הקיבוץ והישוב להזמין את הנהלת המועצה אלינו ליישוב לתת סקירה על הנעשה במועצה - לשמוע בקשות, משום מה משני הצדדים לא נעניתי - נכון שכנראה חלק גדול מהתושבים מסוגרים בתוך עצמם ולא מעניין אותם מה עושים או לא עושים בהנהלת היישוב ובמועצה האזורית - ועד מקומי ומתיישבי אשדות אחד.

במועצה הבטיחו לי שיפרסמו את המידע בקרוב.

אחרי שסיימתי את שלב הנזיפות:

על פי רישומי משרד הפנים באשדות אחד יש 1042 תושבים מקום רביעי במספר התושבים באזור.

תקציב המועצה לשנת 2022 עומד על כ - 170 מליון ₪ לעומת 189 מליון ₪ שהיה בשנת 2021 - הירידה נובעת בעיקרה מכך שעלויות משרד החינוך עבור 'בית ירח' עוברות ישירות לחברת "דרכא" שהיא השותפה שלנו בניהול בית הספר ולא דרך המועצה האזורית.

רובו הגדול של תקציב זה הוא מאוד קשיח -

פעילות המועצה מתרכזת הרבה מאוד בחינוך - פרויקט מאוד גדול הוא **הכנסת שותף מקצועי ל'בית ירח' - חברת "דרכא"** זוהי חברה שמתמחה בנושא חינוך - יודעת לגייס כספיים לצרכי חינוך, מעבדות ושיטות לימוד חדשניות - החברה עובדת איתנו כבר מספר חודשיים והעבודה איתם ניראת חיובית ביותר - צריך לציין ש"דרכא" עובדת כבר שנים עם מספר בתי ספר תיכון באזור בשביעות רצון הדדית.

בתי הספר היסודיים - א - ח מנוהלים על ידי המועצה נפתחו השנה מספר כיתות רגשיות

במועצה - המשך...

פאי פירות לט"ו-בשבת

המועצה שחלק גדול מ ה 2.1 אחוז יועבר לוועדים המקומיים לצורך שיפור השרות, טרם הוחלט האם הוועדים יקבלו כסף נוסף או שרותים מהמועצה כמו: תברואה גיזום עצים, תיקון מדרכות ואולי אחרים.

ניתן תמיד לשאול שאלות ולקבל תשובות

רשם שאול אלטר

נציג היישוב במליאת המועצה האזורית

מזל טוב!
למירל'ה דוד
להולדת הנ"ה
נכדה לשמוליק ואירי
מזל טוב למשפחה!

מזל טוב!
לאליל'ה וישראל ברקאי להולדת
הנכדה
בת ליפתח אליל
ולכל המשפחה מזל טוב!

לבצק לתבנית בקוטר 22:

100 גרם (1/2 כוס) סוכר
200 גרם חמאה
גרדה מקליפת לימון אחד
1 ביצה
300 גרם (2 כוסות פחות 2 כפות) קמח

למילוי:

40 גרם (2 כפות) דבש
80 גרם חמאה
80 גרם (כוס פחות 2 כפות) סוכר
40 גרם (1/4 כוס) מנגו מיובש קצוץ
40 (1/4 כוס) משמש מיובש
40 גרם (1/4 כוס) חמוציות מיובשות קצוצות
60 גרם (2/3 כוס) קשיו קצוץ
60 גרם (2/3 כוס) שקדים קצוצים
40 גרם (1/2 כוס פחות כף) פתיתי קוקוס קלוי

ניתן לשנות את הפירות היבשים לכל פרי מיובש
אחר שאוהבים, חשוב לשמור ע הכמויות.

אופן ההכנה:

1. מחממים תנור ל-180 מעלות.
2. במיקסר עם וו גיטרה מערבבים סוכר, חמאה וקליפת לימון מגוררת.
3. מוסיפים ביצה וממשיכים לערבב. לבסוף מוסיפים את הקמח ומערבבים עד שנוצר בצק.
4. מפזרים קמח על משטח העבודה ומרדדים את הבצק לעובי 3 ס"מ. מעבירים את הבצק לתבנית הפאי ואופים כ-20 דקות עד לקבלת בצק זהוב.
5. בינתיים מחממים בסיר דבש, חמאה וסוכר עד לרתיחה. מורידים מהאש, מוסיפים את האגוזים, הפירות היבשים הקצוצים והקוקוס. משטחים את המסה על הפאי ומחזירים לתנור ל-15 דקות נוספות.
6. שהכל מוכן ניתן לפזר מעל קוקוס או אבקת סוכר.

בתאבון!!

ארבע שנות מאבק משפטי הגיעו לסיומן

מקיבוצי עמק הירדן, שחלקם משמשים בתפקידיהם עד עצם היום הזה. מדוע עשו זאת ומדוע בחרו להפיץ עלילה זדונית שבית המשפט קבע בקול גדול וברור כי לא היתה ולא נבראה – רק להם הפתרונים.

בשורה התחתונה: אני ומשפחתי כולה, ידענו את האמת לאורך כל הדרך. מוקירי זכרו של אבי, ויש רבים כאלה, ידעו את האמת לאורך כל הדרך, עכשיו היא קיבלה חותמת של בית המשפט. ורק תקווה אחת יש בליבי כעת: שאותו "עיתונאי" ואותם שותפים שסייעו לו להכפיש ולהשמיץ, יעשו את חשבון הנפש על התנהלותם וימצאו את הדרכים להתנצל בפני משפחתנו כולה.

בשם אימי נטע, אחיותיי מיכל ודלית ואחי נעם.

עידן גרינבאום

"הצדק הוא לחם העם"
לעתים הוא עופף, לעתים
הוא מוצא.
לפעמים ריחו טוב, לפעמים
- ריחו רע."
ברטולט ברכט

מן העיתונות: ראש מועצת עמק הירדן, עידן גרינבאום, זכה בפיצוי של 100,000 שקלים בתוספת הוצאות משפט, בתביעת דיבה שהוגשה כנגד חיים חליווה, הבעלים והעורך של עיתון "כוכב הצפון" בגין פירסום פוגעני משנת 2018. השופטת רגד זוועבי קבעה בפסק דין מנומק שלא הוכחה אמיתות הפרסום. "כל סיפור הנקמה המתואר בכתבה רחוק מהמציאות", קבעה, "ובכך נשמטת הקרקע מתחת לכל המעשים והתכונות שיוחסו לתובע, שהתבססו על הסיפורים שהופרכו".

עידן גרינבאום: נצחון מהדהד

איך מסכמים מסע משפחתי של ארבע שנים? איך מסכמים מאבק סייזיפי שכלל ימי דיונים ארוכים ומתישים, שלל עדים שהתקשו להישיר מבט והתפתלו על דוכן העדים ומפגש עם שופטת אחת אמיצה ויסודית?

בחודש ינואר שנת 2018 פתחנו את המקומון/סמרטוטון המכונה "כוכב הצפון" השייך לאיש בשם חיים חליווה המכנה עצמו "עיתונאי" ולא האמנו למראה עינינו. כותרת גדולה ואחריה שלושה עמודים של השמצות פרועות עלי באופן אישי וחמור מכך על אבי ז"ל, שהלך לעולמו בשנת 2001 אחרי התמודדות אמיצה של למעלה מעשרים שנה עם נכות קשה. ואם לא די בכך, שבוע לאחר מכן ראינו גם את ההמשך של אותו סיפור בדיות.

חשוב לומר כי אותו חיים חליווה משמיץ ומפיץ סיפורי כזב עלי באופן אישי כבר קרוב לשש שנים. יכולתי להגיש כנגדו שלל תביעות על פגישת בשמי הטוב ועל הוצאת דיבה, אבל ידעתי שגם אם אנצח אאלץ לבזבז זמן יקר ואנרגיה מיותרת, במקום להקדיש אותה לעשייה הציבורית. אלא שבאותו יום נגדשה הסאה ועל הפגיעה בשמו של אבי ז"ל, לא יכולנו אני ומשפחתי כולה לעבור לסדר היום.

ראוי להדגיש כאן כי לאותו חליווה יש שותפים. הוא אולי פרסם את הדברים, אבל מי שרקם ביחד איתו את עלילת הכזב ואף ניסה לסייע לו בכל דרך כדי להוכיח אותה, היו אנשים שהם בשר מבשרנו, חברים

שלום לך ארץ נהדרת

למה בכל זאת, אני נוסע ללפלנד יונתן אלתר

והדרוזים, השומרונים והקראים ולא אצל קהילת חסידי גור ועוד קהילות מיוחדות ומעניינות כאן בארץ ישראל, אז למה ללפלנד?

בטיול לחו"ל נבקר במוזאון המדע והטבע של ללפלנד ועוד לא הייתי ב"מוזאון המדע הלאומי לטכנולוגיה וחלל" בחיפה, לא הייתי ב"לונדע" ולא ב"פארק קראסו" למדע שניהם בבאר שבע, ולא ב"מוזאון ננוטכנולוגיה" בבר אילן, גם לא הייתי ב"מוזאון המדע בירושלים" ולא ב"מוזאון הטבע" באוניברסיטת תל אביב. אז למה ללפלנד?

וגם המון זמן שלא ביקרתי ב"מוזאון ישראל", ולא ב"יד ושם" שמתחדש כל הזמן ועוד לא הייתי ב"מוזאון בגין", ולא ב"מוזאון רבין", לא הייתי ב"מרכז פרס לשלום וחדשנות" ולא ב"בית הפלמ"ח", וגם לא ב"אנו" – מוזאון העם היהודי, ואני יודע שיש עוד מאות מוזאונים מוצלחים ברחבי הארץ. אז למה ללפלנד?

מתוכנן שנעשה שם טיול ספארי על אופנועי שלג וגם מסע במזחלות הרתומות לכלבי הסקי ואני כבר שנים שלא הייתי בחפירות החדשות בעכו וגם לא בבניאס, גמלא, סוסיתא, חצור, מגידו, מרשה, גזר, לכיש, אשדוד אשקלון ועוד מאות אתרים כאלה – אז למה ללפלנד? ועוד לא אמרתי כלום על ירושלים שאפשר לקיים בה עשרות טיולים וכל פעם לגלות מקומות חדשים, וסיפורים עלומים.

ויש גם כל כך הרבה ספרים נפלאים לקרוא ולהפליג איתם למקומות רחוקים לחברות אחרות. אז למה ללפלנד? נכון, רק שם יש את הזוהר הצפוני, מלון קרת, הפלגה בשוברת קרח ושחיה במים הקפואים בחליפות מיוחדות, רק שם יש את איילי הצפון ואת העם הלאפי אבל לא חשוב יותר להכיר את הסביבה הקרובה, את תולדות ארצי, מדינתי. להכיר את עצמי? **אסע ללפלנד כי חברי הקבוצה טובים בעיני. אחזור ואמשיך ללמוד ולהכיר את הארץ.**

בעיצומן של ההכנות המנטליות לטיול ללפלנד, יצאתי עם קהילת "רעים" במודיעין לבית ילן שבמוצא (נוסדה ב 1894). בטיול עשינו מסלול טבע קצר בנחל שורק, ראינו עצים שמתחדשים אחרי שריפה, רקפות ונביטה אדירה, השקפנו על בית מקלף ושמענו את הסיפור המיוחד שלו, צפינו על "הבית האדום" ששימש בית החרושת לרעפים ושמענו קורותיו וגם את סיפורו של "יקב שטיינברג". ראינו את החפירות הארכאולוגיות במקום ולמדנו עליהן וגם על שרידי הכפר הערבי קאלוניה (ששימר בשמו את הישוב הרומי קולוניה אמאוס) שתושביו פרעו ביהודים, ראינו את הטיפול המסור בסביבה על ידי צוות "משוגעים" : שותלים עצים ומעבירים אליהם מים בדרכים מתוחכמות ולבסוף הגענו אל בית ילן והקשבנו לסיפור המרתק על תחילת ההתיישבות במוצא, על נטישתה, על חזרת הנינים למקום וסיפור חידושו של הבית. יום מעניין ומרתק אפילו מרגש.

שבוע לאחר מכן יצאתי עם "המרכז הרב תחומי במודיעין" לראות וללמוד על הפסיפס בציפורי ועל החיים שם. בהמשך ביקרנו בגן דיוידסון בקיבוץ אילון, איש רב פעלים בהגנה על הארץ וגם אומן חסר מנוח שיצר מאות פסלי פסיפס. שם שמענו מפי בנו ואשת בנו על אישיותו, פעילותו ויצירתו. גם זה היה מעניין ומרגש

ואז חשבתי לעצמי,

יש בארץ עוד כל כך הרבה אטרקציות כמו בית לוי, וגן דיוידסון מאות סיפורים כמו זה של יהושע ילן ושל מאיר דוידזון, על תחילת ההתיישבות, ומאורעותיה אירועים שאני לא יודע עליהם כלום או ממש מעט ורוצה לדעת יותר כמו תולדות ההתיישבות ההרואית במטולה, במרחביה, בחדרה, בפתח-תקווה, מזכרת בתיה ועוד כמה עשרות אתרים כאלה. אז למה ללפלנד?

אני מרחיק להכיר את העם הלאפי הנקרא היום העם הסמי, נבקר בכפרים מסורתיים ונלמד על חייהם אבל עוד לא עשיתי סיור כזה אצל הבדואים כאן בארץ וגם לא אצל שכני המוסלמים ולא אצל הצירקסים

פסוטה חוגגת כריסמס

ומפגשים. בעקבות היתרון המובהק של פסוטה, ומגג אוויר נהדר בגובה 600 מטרים מעל פני הים, מתקיימים במקום מזה שמונה שנים אירועי חג המולד, שמושכים עשרות אלפים מדי שנה. (לפי הערכת ראש המועצה כ-50 אלף) מה שהופך את הכפר הצנוע למעין "סביון של הגליל".

בשאר ימות השנה זוכה הכפר לפחות מבקרים. לאחרונה החל לפעול יועץ תיירות שמכיר כל כפר ערבי בצפון ודואג בעזרת קורסים של מעו"ף בשילוב הרשות לפיתוח הגליל, להעצים ולהנגיש את התושבים המקומיים והעסקים שלהם אל הציבור הרחב, והתוצאות כבר נראות בשטח.

"הגברת הראשונה של לבנון"

סיבוב בכפר הפסטורלי חושף בתים יפים עטופים שיחי בוגנוויליה משתפלים, סמטאות נקיות ואת מעיין הכפר "אל ג'וארדה" (ע"ש עץ הדפנה שמעליו) שאנשי הכפר שתו ממנו עד 1956, וכיום שופץ וזורמים בו מים במחזוריות. שתי הכנסיות שמשרתות את המאמינים מחייבות ביקור גם הן. האחת היא הכנסייה הישנה, 'מר אליאס', בת כ-200 שנים שמפאת קוטנה נערכים בה טקסי נישואים או הטבלות בלבד. הכנסייה שופצה לפני כחמש שנים בעזרתו של אדריכל איטלקי שיעץ לאנשי

הכפר הנוצרי פסוטה שבגליל (ליד מעלות). מצוי שני ק"מ בקו אווירי מלבנון. לרגל יום הולדתו של הנביא ישוע, לבש הכפר חג, האשוח המלאכותי חיך למרחוק וקירות האבן העבים שנבנו בתקופה העותמנית בהקו בלובן מיוחד. לרגל הארוע המתרחש שבוע אחד בכל שנה, אירגן סניף 'יד לבנים' בעמק הירדן, ביוזמת מנהלו הנמרץ **שאול אלתר**, סיור עבור משפחת השכול בעמק, שעבור חלקם היה זה ביקור ראשוני ויוצא דופן. עד היום נטוש ויכוח האם במקום בו שוכנת פסוטה היה ישוב היהודי בשם "מפשטה" בתקופת המשנה והתלמוד, כפי שאומרת אחת הגירסאות (כנראה שלא), בכל מקרה, תהילתו של הישוב הפסטורלי המתנשא לגובה 600 מטר, עלתה ופרחה במאתיים השנים האחרונות, עת החלו להגיע אליו ערבים נוצרים מסוריה ולבנון, בדומה לכפרים איקריים ובירעם שכבר אינם.

כיום חיים בפסוטה כ-3,200 איש ואישה, המשתייכים כמעט כולם לזרם היווני-קתולי בנצרות. הכפר די נידח ומרוחק, ומגיע לפה רק מי שרוצה להגיע, מספרת המדריכה, ולכן אין בו מסחר אזורי, אלא מקומי, אין אדמות לחקלאות או חקלאים שפרנסתם חקלאית, כי אנחנו באזור הררי. מאידך הכפריות היא החוזקה של המקום, ולכן חשבו פרנסיו שאפשר לקדם את תחום התיירות בצורה של פעילויות, מלאכות מסורתיות, מאכלים

פסוטה חוגגת.

שמקבלת כל כלה בטרם עוברת לבית בעלה. רימא משלבת גם את ילדי הכפר במקום, שבו הם לומדים אומנות ויצירה שהם מקצוע שהיא מלמדת בבית הספר המקומי בנוסף לאנגלית. אחת מהנשים במועדון, מארי אשכר, מספרת שכשהמועדון הוקם היו באות בסך הכל 12 נשים. כיום יש כבר 45 נשים שמתנדבות בארגונים שונים, כמו נעמ"ת, רשות הטבע והגנים, לומדות קורסים של טבחות, ריקודי בטן, מחלקות מתנות לקשישים וגם מכינות את קישוטי חג במולד שנתלים בכפר. בכריסמס מרקט שיתקיים בסופ"ש של ה-16-18 בדצמבר, יהיה להן דוכן שבו ימכרו את העוגיות, נרות ושאר יצירות שהן עושות.

עוד במקום בית קפה שמגיש ארוחות בוקר מסורתיות עם לאבנה, שמן זית ופטאיר.

הכפר להתקין רצפה חדשה ולהעמיד ספסלים חדשים מעץ, מה שהקנה לה מראה של ימי הביניים או של תקופת האבירים. את דלת הכנסייה החדשה, שעליה פסל של ישוע הצלוב, עיצב חרש הברזל המקומי וליד חורי

בתחילת המאה ה-20 כשהכפר גדל והכנסייה לא יכלה להכיל את כל התושבים, נבנתה כנסיית מר אליאס החדשה, שבה חלל גדול יותר וגם כמה ציורים מרתקים שנתרמו מלבנון. מבט מהיר בתוך הכנסייה החדשה, מראה כמה תמונות על הקיר, ביניהן של ישוע שקיבלו אנשי הכפר מסבה של הזמרת הלבנונית הידועה מאגידה א-רומי, המכונה "הגברת הראשונה של לבנון".

בית הקפה לנשים

הגברת הראשונה של פסוטה" עונה לשם **רימא חורי** ילידת חיפה שכולם בכפר מכירים כ'אום תמיר'. רימא, פמיניסטית ומשכילה, פתחה לפני שש שנים בבית סבה, שהיה מוכתר הכפר במשך שני עשורים מועדון לנשים הנושא את השם "דיוואן ניסואן". אמנם במסורת הערבית עובר הבית לבן, אבל לא אשה כמו רימא תשלים עם המציאות, ולאחר שהיה סגור משך כמה שנים, היא שיפצה אותו. "לא רציתי לאפסן את החלומות שלי בבוידעס", היא מסבירה. לאחר מכן הגיע "השלב השני של החוצפה", לדבריה, "לקרוא לבית על שמי, בניגוד למסורת המצווה לקרוא על שם הגבר.

בדיוואן ניסואן נפגשות נשות הכפר והאזור, מחליפות דעות וחוויות, עוסקות באומנות ומציגות את עבודותיהן. כך למשל, תערוכת "פריסת הנדוניה", שבה חפצי כלה ומתנות

האשדותיים שבחבורה

אביבה אהובתי

אשה אחרת שפגשנו בביתה, אביבה חורי שמה, גאה בכך שמאכילה את דרי הכפר, וגם ישראלים אחרים, והיא הבשלנית היחידה בפסוטה שמארחת בביתה. "לפני מספר שנים למדתי קורס טבחות והתחלתי לבשל לאנשים שהיו מזמינים אצלי אוכל", היא אומרת. לאחר מכן כלתה פתחה לה עמוד בפייסבוק ומאותו שבוע החלו להזמין

פסוטה חוגגת.

במקום פרידה

לחברי ותושבי אשדות איחוד שלום,

לאחר שנה שבה ניהלתי את האגודה הקהילתית (מנהל קהילה) וכמזכיר הוועד המקומי, החלטתי והודעתי על סיום עבודתי בישוב.

אני מודה מקרב לב לחברי ותושבי אשדות יעקב איחוד אשר פתחו את ליבם וביתם לקראתי. מודה לבעלי התפקידים ועובדי המערכת "האשדותית" על העזרה והתמיכה. תודה לכם!

כשהבנתי כי אני יכול להוביל את המקום והקהילה למקום טוב יותר, החלטתי לסיים ולהעביר את הניהול לאחרים.

ושוב תודה לחברים והתושבים על הרצון והסיוע, מצאתי כאן מקום יפה עם אנשים טובים ובהחלט מגיע למקום להיות במקום אחר, טוב יותר.

מחליפה אותי אורית מור חיים ואני מאחל לה הצלחה בתפקיד המאתגר, ובטוח שהיא תדע לנווט ובעזרתכם, את אשדות למקום טוב יותר וכמובן משוכנע שגם היא תקבל את כל העזרה בכדי לעשות ולהצליח.

תודה גדולה לחברי ההנהלות הקהילה, לא מובן מאליו הרצון לתרום ובימים קשים ומאתגרים של מגיפה שמכה בנו שוב ושוב.

בתקווה לטוב יותר, הטוב ביותר.

בראות טובה לכולם

תודה, משה שפיצר

אצלה אוכל. "אני אוהבת לבשל לאנשים את הסמבוסק שלי, ממולאים, פטאייר, עוגיות ומעמולים", היא מוסיפה. עם הזמן, החלה אביבה גם לארח קבוצות, במיוחד לקראת תקופת חג המולד. אגב, את השם "אביבה" היא קיבלה על שם חברה של סבא שלה מחיפה, שהיתה שכנה של המשפחה.

האיש שהופך ברזל לחמאה

דמות ציורית נוספת בכפר הוא וליד חורי, שעשה תפנית בחייו ומאיש שיווק של בשר הפך לחרש ברזל. בשנת 2006, בזמן מלחמת לבנון השנייה, הוא החל ללמוד מסגרות ושנתיים לאחר מכן החל לעסוק בעבודות ואומנות. "בזמן המלחמה הכפר התרוקן, כמו כל הגליל, והייתי באמצע שיפוץ בבית ויצרתי מעקה - מאז התחברתי לברזל", הוא מספר כשאנחנו בסדנה שלו.

לאחר שנדלק על המקצוע, היה שקוע כל לילה ביוטיוב, צופה בסרטונים של חרשי ברזל ולומד נפחות, כולל אצל אורי חופי - המאסטר של הנפחים בארץ. ב-2012 קנה תנור ושנה לאחר מכן יצר את הפסל הראשון שלו, שגם הוגש לתחרות בינלאומית בלונדון - שם הוא זכה במקום הראשון.

וכך, עמוסי חוויות וקפואים מקור שבנו אל כור מחצבתנו.

תודה לשאול על האירגון המופתי והאווירה הטובה, ולהתראות בטיול הבא.

אבנרון

בעמק הירדן חשמל ומים הולכים יחד

מגמה ירוקה- זיו הר חול על רקע המאגר

"במהלך שיחות השלום עם ירדן", אומר מנהל התשתיות של אגודת המים זיו הר-חול, (60, דור שלישי למייסדי קיבוץ כנרת) "ביקש המלך חוסיין מעמיתו יצחק רבין לאגום עבור הממלכה העניה את זכויות המים שלה בירמוך, כפי שהוסדרו בהסכמי ג'ונסטון 1955, זאת מאחר ולירדנים אין יכולת אגירה עצמאית. לאור ההסכם המתגבש, בנתה אגודת המים של עמק הירדן בשנת 94 מאגר בגודל 144 דונם, ובעקבות כך 80 מיליוני הקוב של הירמוך, שהגיעו עד אז לנהריים וחולקו בין המדינות בהתאם להסכם ההיסטורי, פסקו לזרום (למעט מי נגר). 46 מיליוני הקוב לשנה, המובטחים לירדן בעקבות הסכמי חלוקת המים, נשאבים היום ממאגר ירמוכים לכנרת ובהמשך מוזרמים לממלכה בצינור תת-קרקעי החוצה את הגבול עד תעלת עבדאללה ומשם מועלים להר ומחולקים לצרכנים. "צריך לזכור", מוסיף הר חול, "שבבירת ירדן יש יומים בשבוע בלבד מים זורמים, ומצוקת המים שם הולכת ומחריפה". זיו מציין שבהסכם המים המקורי שנחתם בין ישראל לירדן בשנת 94, סוכם על העברת 25 מיליוני קוב בשנה באמצעות מתקני האגודה, אלא שמאז נוספו לא מעט קובים, חלקם בעקבות 'פרשת חאלד משעלי' (28 מלמ"ק) וחלקם לטובת הפליטים שהגיעו בהמוניהם לירדן בעקבות מלחמות האזרחים בסוריה

מאגר ירמוכים אל מול גלעד

הצהרתה של שרת האנרגיה קארין אלהרר כי משרדה לא יעניק רשיונות לחיפוש גז טבעי במים הכלכליים של ישראל בשנת 2022 ותעדיף על פניו אנרגיות מתחדשות, מדגישה מגמה שמתחוללת בעמק הירדן בשנים האחרונות בהובלת אגודת המים בעמק הירדן, של הקמת מערכות פוטו וולטאיות על מאגרי מי חקלאות. זה החל 'כפיילוט' במאגר באשדות יעקב איחוד בשנת 2018 בשיתוף 'נופר אנרגיה' שהיווה סנונית ראשונה בישראל למערכות סולאריות צפות על מים, תחום שהולך ומתרחב במהירות למאגרים ובריכות דגים בכל הארץ (שבצידו תרומה נאה) שמייצרים נכון היום מאות מגוונים של חשמל ירוק.

בעקבות הצלחת הפיילוט הסולארי במאגר אשדות, העבירה אגודת המים בעמק הירדן תוכנית למערכת פוטו וולטאית נוספת בשותפות חברת 'נופר אנרגיה', ובימים אלה הסתיימה התקנה של קרוב ל-7 מגהווט על 'מאגר ירמוכים'. מדובר בכ-11 אלף פנלים סולארים המיוצרים בסין וצרפת, הנפרשים על פני 80 אחוז משטח המאגר, שלפי שעה הוא הגדול מבין מאגרי המים בעמק הירדן. (למה רק 80 אחוז? משום שריצוף מלא עלול להשפיע על איכות המים, ובנוסף, ישנה התחייבות כלפי הגופים הירוקים, שעופות יוכלו לרדת ולשתות מים ללא חשש).

בעמה"י חשמל ומים הולכים יחד - המשך...

בימים אלו שוקדת אגודת המים בעמק הירדן יחד עם חברת 'נופר אנרגיה' על פיתוח פרויקטים נוספים בתחום האנרגיה המתחדשת, כאשר ההספק של כלל הפרויקטים עתיד לעמוד על 22 מגהוואט, שצפויים לייצר בכל שנה כ- 40 מיליון קוט"ש. ההרחבה למאגרים נוספים תביא את אגודת המים בעמק הירדן למצב שבו היא מספקת מאה אחוז אנרגיה מתחדשת לכל 12 הקיבוצים החברים בה.

"לאור הצלחת יעילותה של המערכת הראשונה" אומר מנכ"ל אגודת המים בעמק הירדן **אריק ראובני** (אשדות איחוד) "היה ברור לנו שאנו הולכים להתעצם בתחום הפקת חשמל בדרך ירוקה, יעילה וחשכונית, כאשר הרווח פה ברור כשמש, תרתי משמע".

'המגמה הירוקה' שאגודת המים בעמק הירדן חרתה על דגלה לשנים הבאות, משתלבת עם מדיניות ממשלת ישראל השואפת לכך שעד שנת 2030, כשליש של האנרגיה בארץ תבוא

ממקורות 'ירוקים'. זינו הר חול מעריך שהסיכויים לכך נמוכים עד אפסיים, בעיקר בשל מגבלות רגולטוריות ומצר על כך שבישראל, מדינה של תשעה חודשי שמש בשנה, טרם נפל האסימון בעניין זה, ולמעט חשמל סולרי וטורבינות רוח 'קטנות' (חוות רוח גדולות דוגמת זו של עמק הבכא ברמת הגולן, שעובדת, ירדו כרגע למדרון אחורי לאור התנגדויות שונות). לא נעשה מספיק, וכאשר הביורוקרטיה משחקת תפקיד ראשי, קשה להציף את הארץ בחשמל ירוק.

כתב וצילם אבנר רון

ובעיראק. האם זה הסוף? ממש לא. בהסכמים עליהם חתם לאחרונה ראש הממשלה בנט, מדובר על תוספת משמעותית לירדן שעל פי פרסומים בתקשורת, עתידה להגיע עד 200 מיליון קוב, במחיר מלא כמובן.

כיצד עובד 'מאגר צף'? הרעיון של מערכות פוטו וולטאיות על מים, מסביר הר חול מבוסס על קרני שמש שמעבירות אנרגיה לפנלים סולארים שבאמצעות ממירים הופכים את אנרגיית החום לחשמל, כפי שיש לנו בבית. מי שהתמחתה בכך היא חברה ישראלית הנסחרת בבורסה (סולארג'), העוסקת בפיתוח וייצור מערכות למיצוי ההספק של מתקני **אנרגיה סולארית**. כרגע כל המערכות שלא בניסיון צבירה הולכות לרשת החשמל הארצית לפי שיטות תעריפיות או מכרזיות.

איזה תחזוקה דרושה למערכת כזו? תחזוקת הפאנלים המתבצעת בחודשי הקיץ מייצרת מקומות עבור עשרות צעירים משוחררי צבא כעבודה מועדפת, ומשרתת את האינטרס של חברת 'נופר' ואגודת המים להעסיק צעירים במרחבי הפריפריה. הצעירים הללו שוהים בקיבוץ מסדה.

כיצד פועלת המערכת בימים בהם קרני השמש אינן מגיעות?

זינו: מעקב שלי מלמד שגם בימי גשם ועננות שיא, רואים חדירה של קרנים על המערכת המייצרת, אשר מעידים שהיא פועלת באופן חלקי, וגם בתחום זה ישנה התקדמות ניכרת.

איזה יתרון כלכלי יש למערכות סולאריות צפות?

זינו: מערכות סולאריות צפות על מים במאגרי חקלאות, הן פתרון יעיל ומוכח בייצור חשמל, תוך שימוש באנרגיה ירוקה והורדת התאידות המים במאגרים, ולפיכך הן בעלות פוטנציאל לשינוי משק האנרגיה הישראלי והעולמי. יתרון נוסף הוא שהמערכת משתמשת בשטחים שכבר מנוצלים לצורכי חקלאות, ולא נזקקת לנצל שטחים נוספים.

מי ומה באשדות

ביקש להודות לכולם על התגובה המהירה שכיסתה את כל צרכינו, ומי שלא הספיק- עימו הסליחה.

היו זמנים - גשר נהריים (שבנה אורי קרפ בלילה אחד באוגוסט 1960) מבט מדרום לצפון. התקופה: כנראה אמצע שנות השישים. בכניסה לגשר מצפון נראה טרקטור רתום לעגלה (כנראה פרגוסון) ועליו ובצדדיו מספר עובדים. המבנה הלבן ברקע הוא 'הפילבוקס' הבריטי (נותר בשלמותו ומיועד בקרוב לשיפוץ). בגבעה שמעליו ניבט במלוא הדרו "הבית האדום" עם גג הפטריה המזכיר את מבני שכונת הפקידים בתל-אור. המבנה שימש בשעתו כבית מכס עבור המנדט הבריטי. ילדי אשדות מספרים שהבית שימש עבורם תחליף למגרש משחקים ועל קירותיו היו כתובות שנרשמו בפיח. עם הזמן החל המבנה להתפורר. בשנות השישים המאוחרות, עם פרוץ מלחמת ההתשה, הוקם על הגבעה מוצב של צה"ל (כוכבה) הבית האדום פורק ולא נותר ממנו זכר. כך חולפת לה תהילת עולם.

מסתבר שאחד מחברי הפייסבוק שלי הוא קיבוץ אשדות יעקב, שב- 1.1 צייץ 98 שנים להיווסדו. בעוד שנתיים מאה. אתם קולטים?

אסיפה לא שיגרתית היתה לנו פני כשבועיים לרגל סיום שנה אזרחית ותחילתה של שנה חדשה. יוסי בן פורת הפתיע במרק יעם הרבה תוכן, ישי שפירא (עסקים) ועינת (חברה) נתנו תקציר חיובי ואופטימי בדרך כלל. מרגשות במיוחד היו מחיאות הכפיים שניתנו לבעלי התפקידים ורכזי הענפים: אלה שסיימו (אמנון גורן) ואלה ששינסו מותנים (רפי בן נאים). אורה כה מפרגנת לא זכורה לי כבר שנים. אשדות בגדולתה.

נועה אריאלי מספרת שבמהלך ארוחת הצהרים של יום שני השבוע ניגשה **שרה ליה שרון** ליושבי השולחנות הקבועים מקרב וותיקי אשדות, והודיעה להם שבסיום הארוחה נוסעים למרפאה להתחסן חיסון רביעי נגד נגיף הקורונה. מסתבר ששעה קודם לכן, הגיעו שרה ויענקלה למרפאה, שם קידמה אותם מנהלת המרפאה **סימה** כדי לבשר להם שהגיעו החיסונים למנה הרביעית ומי שיגיע להתחסן היום (שני) לא יזדקק להזמין תור.

לאחר שנטלו את החיסון בעצמם, חזרו בני הזוג לאשדות כדי להסיע למרפאה ברכבם הפרטי (וברכב נוסף) מספר וותיקים שבתוך שעה קלה כבר היו מחוסנים למשעי. בדרכם חזרה הביתה, נכנסו ביוזמת שרה ויענקלה לבית הקפה 'ניקה' באשדות מאוחד לקפה ומאפה על חשבון משפחת שרון. אז כאשר מדברים על יוזמה וערבות הדדית, הנה לכם דוגמה מוחשית ואישית שאין נאצלה ממנה.

מטבעות מעל למצופה-ביום שלישי יצאה מגזרת הכל-בו הודעה לא שיגרתית לציבור בזו הלשון: "אנחנו בכלבו במצוקת מטבעות של 10 אג' וחצי ₪. למי שיש ורוצה להחליף- יותר ממוזמן..." לא חלפה אלא שעה, ועל דלפקי המרכול נערמו עשרות שקיות עם המטבעות המבוקשים. מקץ שעהיים מרגע ההודעה, פירסם הכל-בו הודעה נוספת בה

מי ומה - המשך

השנה האזרחית החדשה עוררה עניין מיוחד בקרב הקהילה התאילנדית של עובדי הגד"ש באשדות, שציינה את הארוע בהפרחת בלונים, שירה בציבור לקול צלילי גיטרה ובר-בי-קיו עשיר. בתקווה שהמבנה הרעוע בו הם מתגוררים יחזיק מעמד עד השנה הבאה.

בפינה הדרום מערבית של חדר חלוקת הדואר נמצאים שרידים מובהקים של הקיבוץ הישן: לוח מודעות גדול ומתחתיו שש תיבות עץ, ששימשו עבור משלוח פתקים לשרותים שונים כמו חשמליה, סידור עבודה,

גלגולו של סיפור. לפני שלושים ומשהו שנים, בטרם הרשתות החברתיות זקפו ראש, וההפרטה לא נראתה באופק, הפיץ מי שהפיץ 'סיפור' שיגיבורי אבנר רון, שהיה אז נקלט די טרי באשדות, חזר הביתה באוטובוס, כדי לגלות שהשאיר את הרכב שבו נסע בתל אביב. הסיפור, שאין לו אחיזה במציאות, נרקם במוחו הקודח של 'אשדוטי עלום שם' והפך עד מהרה לנחלת הרבים. בתחילה סברתי שמדובר בהלצה אורבנית: סוג של הומור מקומי שעתידי להשכח עם הזמן לטובת סיפורים עסיסיים יותר, אך באורח פלא הסיפור לא רק שסרב לגווע, הגירסאות שלו רק הלכו והשתכללו עם השנים, וכל נסיונות 'גיבורי' לטעון להד"ם זכו לחוסר אמון מוחלט, כי הרי למה לקלקל סיפור טוב עם עובדות...

השיא (הזמני) נרשם בערב סטנד-אפ קומדי שנערך לא מכבר במועדון (לא נכחתי) במהלכו ייחדה סטנדאפיסטית בשם טלי, פרק אודות 'פרופסור מפוזר' שכל מעייניו נתונים לעלון הקיבוץ, ולכן 'שכח' רכב בתל-אביב וחזר ברכבת. אכן, אותה גברת בשינוי רכבת. ועכשיו לך תוכיח שאין לך אחות..

מי ומה - המשך

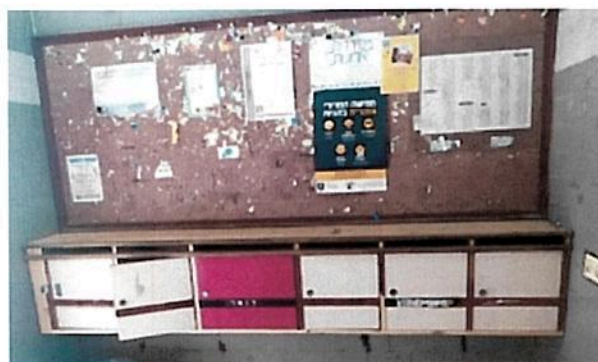
"פשוט לא מצליח לתפוש את לכתו של האיש היקר והכשרוני הזה, יורם טהר לב" כותב שייקה פייקוב בדף הפייסבוק שלו. "לאחר הכרות רבת שנים משנות הילדות, מאז בית הספר היסודי כשפינו אותנו הילדים במלחמת השחרור מאשדות יעקב לקיבוץ יגור, מכיוון שקיבוצנו הותקף מכל כיוון, ולימים יצירה משותפת. כל כך עצוב. מאחורי כל שיר שיוורס כתב ואני הלחנתי יש סיפור החל מ- 'לו היתה לי שושנה', 'בואי נשוב אל הטנגו' ועוד. אני נשאר עם חלל בלב. יהי זכרו ברוך."

'חניית ארלוזורוב' – מיזם עמק ירדני חדש לציון 117 שנים לרכבת העמק

סידור רכב ואפילו 'עלון אשדות'. שונה מכולם היא 'התיבה האדומה' ששימשה לשילשול דברי דואר. שיטת הפתקים עבדה לא רע, עד בוא עידן ההפרטה, ואז היא הלכה והתייתרה מנכסיה. לאחרונה, כשביקשתי לשלוח דבר דואר, צדה עיני את התיבה האדומה ותהיתי האם עודה רלוונטית. פניתי איפא לעדה לשם שהבהירה לי שבכל בוקר היא פותחת את התיבה, ובמידה ויש בה דבר דואר (זה די נדיר) היא מעבירה אותו למזכירות הטכנית. ואז חשבתי לעצמי שאם היה לי מפתח לתיבת העלון, אפשר שהייתי מוצא בה כתבה מלפני שמונה שנים, שכותבה מתקשה להבין מדוע לא פורסמה עד היום..

לאחר שנאשנו, אירית גל ואני, מהסיכוי שמכוניות נטושות ברחבי המשק יעלמו מן הנוף, גילתה גברת גל פתק של מחלקת שפי"ע במועצה שהודבק על יונדאי לבנה, המורה לבעליה לסלקה בתוך 14 יום שאם לא כן נאלץ אנו לסלקה... לא רק שבעלי המכונה נטושה לפני שנתיים ללא מצפון, והשאירוה מופקרת ברשות הרבים, עוד ניתנת להם ארכה של 14 יום...

מי ומה - המשך

מתוך משק יגור טיוטא – יורם טהרלב

קבלת שבת

בחדר האוכל של חיקה קומורניק
שמונה ילדים מסביב לכל שולחן
שרים ירדה השבת אל בקעת גינוסר
ורוחלה קוראת:
אמי, גדלת בן
הוא הפר וניאץ חוק גולה
הוא מאס להלך כגיבן
ולשאת חטורת חולה
בתאבון.
חביתה מקופלת ופודינג
ושתי קוביות שוקולד.
כל השבוע מחכים לשתי הקוביות.
כשמשחקים מתערבים על שתי הקוביות
ואורי חייב לי כבר שתי קוביות
בעוד חודשיים הוא יתן לי –
הוא חייב לשמונה ילדים לפני.

כך הולכים השותלים

כך הולכים השותלים
למדרון של הלולים
עם שתילים רעננים
בקופסאות של מלפפונים.
למי ברכה למי תודה –
לקופסא החלודה
שחתכה לי את היד
בטו טו טו
בטו בשבט.

עונה טובה באבטיחים מבטיחה בדרך כלל
שנה חקלאית ריווחית מאד, ולכן בכל שנה
מגדילים את שטחי המקשה, בתקווה
לבוננזה, כי הרי עם ישראל, גם בימות
קורונה, נשאר נאמן לפרי הכי ישראלי שיש.
בימים אלה נפרסים אצלנו הניילונים מעל
לצמחים (המורכבים על דלעת...) בתקווה
לעוד שנה מוצלחת.

גשם – עד סגירת העלון, ירדו באשדות
149.5 מ"מ, אשתקד עד מועד זה 3/1 ירדו
189.5 מ"מ.

עלון 1574

עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער – ברכה פונדק
עימוד – אירית גל
צילום עלון – אתי רון